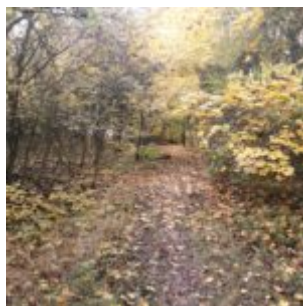

No to jo, enemže to sem nevěděla, jak moc nahoru to je!

Bylo to další - a to pro tentokrát už poslední, poprvní. Ve středu jsem se konečně dostala k tomu, že se taky vypravím nahoru ke Kostelíčku. Buď jsem měla práci a k prochajdě se dostala pozdě, nebo nebylo úplně hezký počasí, abych tam vyrazila. Ale ve středu se odpoledne udělalo nádherně. A já se vším sekla - i když jsem ještě potřebovala umýt stěny mýdlovou vodou a sundat tak zbytek malby po oškrábání. Ale tohle jsem si nechtěla nechat ujít. Popadla jsem ohaříky a vydala se na průzkum. No a vy teď můžete jít se mnou, ešivá chcete. Myslím, že se nudit nebudete i když moc nebudu mluvit.

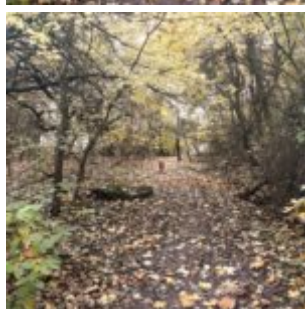
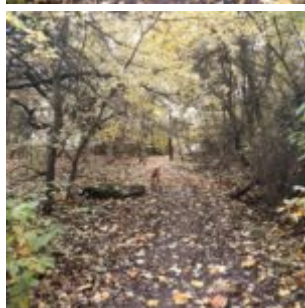
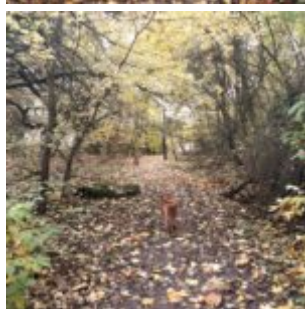
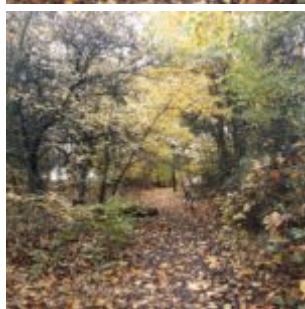
Cesta vede úvozem starým bývalým sadem:

a zatímco vy pomalu jdete, ohaříci letí napřed:

Vzhůru nahoru!

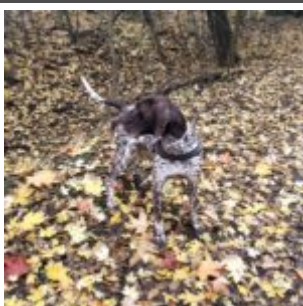

ale když je zavoláte, přiřítěj se zpátky:

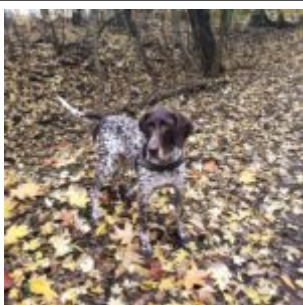
Vzhůru nahoru!

Volalas?

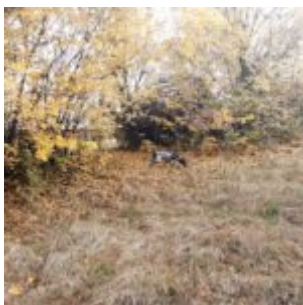
Někdo volal?

Jo aha, tys volala?

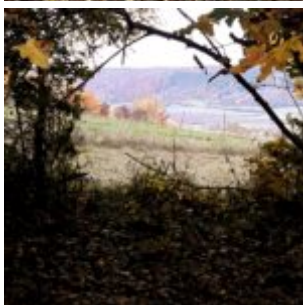
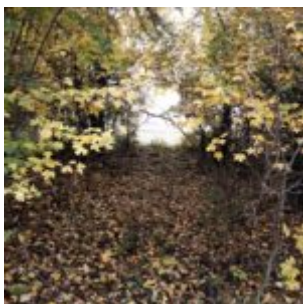
a pak zas letí zkoumat terén:

Vzhůru nahoru!

Musím říct, že ohař na podzimním pozadí, je fotogenickejší.

Je nutno prozkoumat každý zákoutí, každý okýnko do dalšího světa:

Vzhůru nahoru!

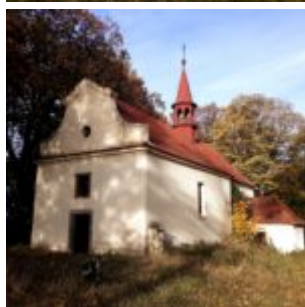
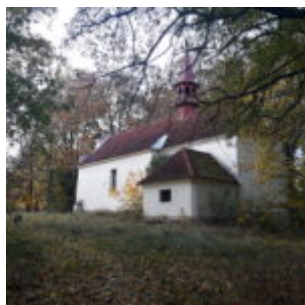

Vystoupáte na rozcestí a i vám se otevřou nádherný pohledy:

A pak vás čeká to, co jste nečekali. Kopec nejní žádný Matterhorn, ba ani žádná Milešovka. Je to prostě kopec, ale s kurník strmým stoupáníčkem! To vás trošek zaskočí, ale..... ta odměna, když vyfuníte nahoru! To pak koukáte. Ne, to nestačíte koukat, nejdřív otevřete hubu v úžasu a pak řeknete "Jéje!":

Vzhůru nahoru!

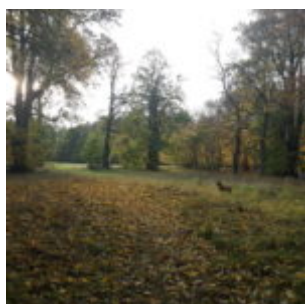
Je tam NÁDHERNĚ!!!! Jste tu hodně blízko nebi, takhle hodně blízko:

Vzhůru nahoru!

Tak blízko, že se mi podařilo vyfotit i sluneční halo, když se pozorně podíváte

A dokonce se můžete vrátit v čase do starých loveckých obrazů:

Záběry, jak....

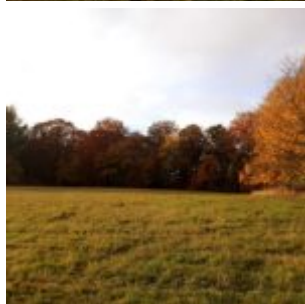
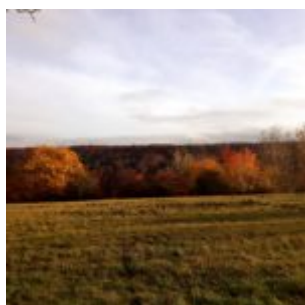
jak ze starých loveckých zátiší, co?

Projdete kolem prastarého akátu na louky

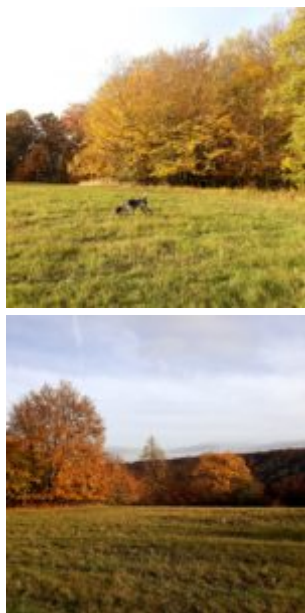
Vzhůru nahoru!

a.....jste v úplně jiném světě, jste tu jen vy, čokle, prostor a příroda (čas si vzal na chvíli dovolenou):

Vzhůru nahoru!

Pak se otočíte a znovu řeknete jenom “Jéje!”

Je to tak neskutečný, že tomu úplně jako nechcete nejdřív věřit, ale jo je to tak. Je tady fakt nádherně. A já doufám, že jste si se mnou tu procházku ke Kostelíčku taky užili, i když jen virtuálně.